

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 1, Αρ. 2 (1924)

Δελτίον ΧΑΕ 1 (1924), Τεύχη γ'-δ', Περίοδος Β'

Ξυλόγλυπτος βυζαντινή θύρα

Αναστάσιος Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ

doi: [10.12681/dchae.1694](https://doi.org/10.12681/dchae.1694)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΟΡΛΑΝΔΟΣ Α. Κ. (2013). Ξυλόγλυπτος βυζαντινή θύρα. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 1(2), 69–73. <https://doi.org/10.12681/dchae.1694>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ευλόγλυπτος βυζαντινή θύρα

Αναστάσιος ΟΡΛΑΝΔΟΣ

Δελτίον ΧΑΕ 11 (1924), Τεύχη γ'-δ', Περίοδος Β' • Σελ. 69-73

ΑΘΗΝΑ 1924

ΞΥΛΟΓΛΥΠΤΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΘΥΡΑ

Λόγω τοῦ εὐφθάρτου καὶ εὐφλέκτου τοῦ ξύλου ἐλάχιστα εἶναι τὰ παραδείγματα βυζαντινῶν ξυλίνων θυροφύλλων, ἅτινα διετηρήθησαν μέχρι σήμερον. Πράγματι καὶ εἰς ἐκεῖνα ἀκόμη τὰ βυζαντινὰ κτίρια, ἅτινα διετήρησαν μέχρις ἡμῶν σχεδὸν ἀνέπαφον τὴν ἀρχιτεκτονικὴν των καὶ τὸν πλαστικὸν ἢ γραφικὸν αὐτῶν διάκοσμον τὰ μόνα μέρη, ἅτινα θὰ εὗρωμεν ἀσφαλῶς μεταβεβλημένα καὶ πολλαῖς ἀντικατασταθέντα διὰ τῶν αἰώνων εἶναι τὰ ξύλινα αὐτῶν θυρόφυλλα. Οὕτω π. χ. ἐν Ὁσίῳ Λουκᾷ τῆς Λεβαδείας, ἐν Ὁσίῳ Μελετίῳ καὶ ἀλλαχοῦ βλέπομεν σήμερον ἐντὸς λαμπρῶν μαρμαρίνων ἀναγλύφων πλαισίων ἀγνῶς βυζαντινῶν, παλαιὰ ξύλινα θυρόφυλλα κατεσκευασμένα αἰῶνας ὅλους ὑστερώτερον κατ' ἐντελῶς μουσουλμανικὴν τεχνοτροπίαν διὰ συνδυασμοῦ ὀρθογωνίων καὶ τετραγώνων περαστῶν τυμπανιδίων. Τὸ εὐφθαρτον καὶ εὐφλεκτον τοῦ ξύλου ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποφύγωσιν οἱ βυζαντινοὶ προσέτρεξαν, ὥς καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες — ὅπου βεβαίως τὰ οἰκονομικὰ μέσα τὸ ἐπέτρεπον — εἰς τὴν ἐπένδυσιν τῶν ξυλίνων θυροφύλλων δι' ὀρειχαλκίνων ἐλασμάτων, ἅτινα χάριν μείζονος πολυτελείας συχνάκις ἐπηργύρωνον ἢ ἐπεχρύσωνον. Τοιαῦται δ' ἦσαν αἱ χρυσαῖ ἢ ἀργυραῖ πύλαι, ἃς συχνάκις ἀναφέρουσιν οἱ βυζαντινοὶ συγγραφεῖς. Τὰ ἐπενδύοντα τὸν ξύλινον σκελετὸν τῆς θύρας ὀρειχάλκινα ἐλάσματα διεκοσμοῦντο εἴτε δι' ἰσχυρῶς ἀναγλύπτου διακόσμου εἴτε κατὰ τὸν δαμασκηνὸν τρόπον ἥτοι δι' ἐγχαράξεως τοῦ κοσμήματος καὶ βιαίας εἰς τὸ χάραγμα εἰσαγωγῆς τῇ βοήθειᾳ σφύρας ἀργύρου ἢ ἄλλης ὕλης συνήθως ἐγχρώμου. Καὶ τοῦ μὲν πρώτου συστήματος παράδειγμα ἔστωσαν αἱ περιλάλητοι «χρυσαῖ πύλαι» τῆς Ἀγ. Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως (838 μ. Χ.), αἵτινες φέρουσι καὶ τμήματα τοῦ δευτέρου τρόπου διακοσμήσεως, τοῦ δὲ δευτέρου συστήματος πολλαὶ θύραι εὑρηνται ἐν ναοῖς ἢ μοναῖς

τῆς Ἰταλίας ὡς π. χ. αἱ ἐν Amalfi (1066 μ. Χ.), Ρώμῃ (1070), Monte Gargano (1076) καὶ Atrani (1087) ἀφιερωθεῖσαι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ πλουσίου ἐν Amalfi ἐμπόρου Πανταλέοντος, ἡ θύρα τῆς Μονῆς Monte Cassino (1066), ἡ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Salerno, Ἀγ. Μάρκου Βενετίας (1085) Trani, Bari ¹. Τοῦ αὐτοῦ τέλος συστήματος εἶναι καὶ ἡ ὀρειχαλκίνη θύρα τῆς εἰς Ἀθῶ μονῆς Βατοπεδίου ⁽²⁾. κλπ. Πᾶσαι αὐταὶ αἱ θύραι κατεσκευάσθησαν ἐν ἐργαστηρίοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ βυζαντινῶν τεχνιτῶν, ὡς σαφῶς δηλοῦσιν αἱ ἐπὶ τινων ἐξ αὐτῶν κεχαραγμέναι ἐπιγραφαὶ ὡς καὶ τὰ διακοσμητικὰ τῶν θέματα καὶ ἡ τεχνοτροπία.

Ὡς θὰ παρατηρήσεν ἡδη ὁ ἀναγνώστης, ἐκ τῶν παρατεθεισῶν χρονολογιῶν κατασκευῆς, αἱ ὡς ἄνω μετ' ἐπεन्दύσεων, βυζαντινῆς τεχνοτροπίας, θύραι εἶναι πᾶσαι ἀρχαιότεραι τοῦ ἔτους 1200. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ ἐντεῦθεν ἡ μὲν τέχνη τῆς Δύσεως παρουσιάζει πλείστα τοῦ εἶδους τούτου παραδείγματα θυρῶν παραλαβοῦσα καὶ υἱοθετήσασα τὸ ἐκ Βυζαντίου σύστημα ἐφ' οὗ ἐφήρμοσε τὰ ἴδια αὐτῆς διακοσμητικὰ θέματα. Τουναντίον ἡ βυζαντινὴ τέχνη φαίνεται ὅτι ἐγκατέλειπε ἀπὸ τοῦ 1200 τὴν διὰ μετᾶλλου ἐπένδυσιν ἐφαρμοσάσα τὴν ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ ξύλου κατασκευὴν τῆς ἀναγλύφου διακοσμήσεως. Τοῦτο τουλάχιστον συνάγεται ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκ τῆς ἐλλείψεως θυρῶν ὀρειχαλκίνων βυζαντινῆς τεχνοτροπίας νεωτέρων τοῦ 1200, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐκ τῆς ὑπάρξεως θυρῶν ξυλογλύπτων οὐχὶ ἀρχαιότερων τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Γνωστὰς δὲ μέχρι σήμερον θύρας ξυλογλύπτους ἔχομεν τὴν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῆς Ἀχρίδος ⁽³⁾ εἰκονίζουσας πολεμιστὰς Ἀγίους μετὰ κενταύρων καὶ ζώων, τὰς τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ μονῶν Rila ⁽⁴⁾ καὶ Sleptscha ⁽⁵⁾ ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Σόφιας, τὴν ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς

(1) Περί τῶν θυρῶν τούτων ὄρα Bertaux: *L'art dans l'Italie méridionale* I 403 καὶ H. W. Schulz: *Denkmäler der Kunst des Mittelalters in Unteritalien* III 228—245.

(2) Kondakov Pamjatni christianskago iskusstva na Afonje, 1902, Πίν. XXXVIII.

(3) Kondakov: Makedonija πίν. III, Millet: *L'ancien art serbe* εἰκ. 168, Diehl: *Manuel d'art byzantin* εἰκ. 417

(4) Filow: *Altbulgarische Kunst* πίν. XXXV.

(5) Filow: ἔ. ἀ. πίν. XXXVI

Τυφλίδος γεωργιανήν θύραν (1) καὶ τὴν ἀρμενικὴν θύραν τοῦ ἐν Βηθλεὲμ ναοῦ τῆς Γεννήσεως. Εἰς ταύτας δέξω νὰ προσθέσω τὴν θύραν τῆς παρὰ τὴν Ἑλασσόνα μονῆς τῆς Ὀλυμπιωτίσεως, ἣς κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς θύρας ἐπιγραφὴν «ἀνεκαινίσθησαν αἱ πύλαι ἔτους, ςωΔ' Ἰουν. Γ' (=1296) καὶ τέλος τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην, κατὰ σχέδιόν μου (εἰκ. 1) θύραν τοῦ παρὰ τὸ Βουργαρέλι τῆς Ἀρτης, ἐν θέσει Παλαιοχωρί Βυζαντινοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας Βελλᾶς. (2)

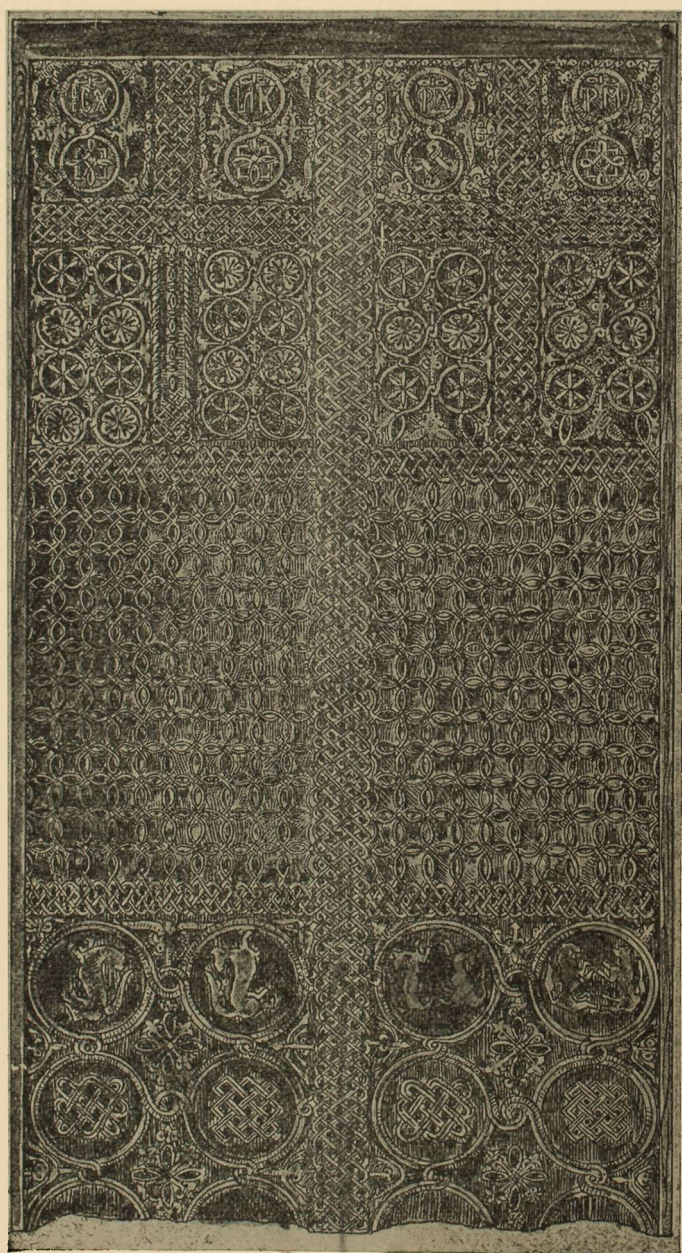
Ἡ ὑπὸ ἐξέτασιν θύρα διαστάσεων 0.90X1.71X0.05, κατεσκευασμένη ἐξ ξύλου δρυὸς καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ δύο θυροφύλλων κλείει σήμερον τὸ μεταξὺ νάρθηκος καὶ κυρίως ναοῦ ἄνοιγμα. Ἡ θέσις ὅμως αὕτη τῆς θύρας δὲν εἶνε καὶ ἡ ἀρχικὴ διότι τὰ θυρόφυλλα ἔχουσι κοπῇ, ὥς ἀποδεικνύει ἡ ἀπότομος διακοπὴ τῆς διακοσμήσεως, καὶ δὴ ἀνομοίως ἐκάτερον, ἵνα προσαρμολογῶσιν εἰς τὸ μικρότερον ἄνοιγμα, ὅπερ κλείουσι σήμερον. Ποία ἦτο ἡ ἀρχικὴ θέσις τῆς θύρας δὲν γνωρίζομεν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν λεπτοτάτην διακόσμησιν, ἣτις καλύπτει πᾶσαν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν θυροφύλλων, αὕτη χωρίζεται εἰς τρεῖς καθ' ὕψος ζώνας, ἴσου ὕψους. Ὁ χωρισμὸς δὲ τῶν ζωνῶν τούτων γίνεται διὰ σπειρωτοῦ πλέγματος, δι' ὁμοίου δὲ πάλιν ἀλλὰ παχυτέρου πλέγματος χωρίζονται κατακορύφως ἀπ' ἀλλήλων τὰ θυρόφυλλα. Καὶ ἐν μὲν τῇ κατωτάτῃ ζώνῃ εἰκονίζονται ἐντὸς κύκλων συνδεομένων διὰ κόμβων ἄνω μὲν ζῶα εἴτε μεμονωμένα ἐπιστρέφοντα τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν οὐρὰν των, εἴτε ζεῦγος ζώων, ἀντωπῶν ἢ ἐπιστρεφομένων· κάτω δὲ γεωμετρικὰ κοσμήματα, πλέγματα εὐθύγραμμα ἢ καμπυλόγραμμα ἐκ τῶν συνήθως ἐν τῇ βυζαντινῇ τέχνῃ ἀπαντωμένων. Ἡ διακόσμησις δὲν περιορίζεται μόνον ἐκτὸς τῶν κύκλων ἀλλ' ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰ μεταξὺ τῶν κύκλων κενὰ, ἅτινα πληροῦνται διὰ ποικιλοσχίμων ἀνθεμίων.

Ἡ δευτέρα ζώνη φέρει ἑπλὴν καμπυλόγραμμον διακόσμησιν ἀπλουμένην ἐν εἶδει ἀλύσεως καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν συνενουμένην δὲ λίαν τεχνιέντως μετὰ τῶν σπειρωτῶν πλεγμάτων, ἅτινα τὴν περιβάλλουσι.

(1) Strzygowski: Altai-Iran und Völkerwanderung εἰκ. 126.

(2) Περὶ τοῦ ναοῦ τούτου θέλω πραγματευθῆ προσεχῶς ἀλλὰ τοῦ ἐν ἐκτάσει.

Τέλος ἡ ἀνωτάτη ζώνη διακοσμεῖται διὰ μεγάλων σταυρῶν ἀποτελεσθέντων ἐκ σπειρωτῶν πλεγμάτων, πλὴν μικροῦ τμήματος τοῦ κάτω σκέλους τοῦ ἀριστεροῦ σταυροῦ, ἐνθα ἄντι πλέγματος ἐτοποθετήθη ἐν τῷ μέσῳ μὲν ἀστράγαλος, ἐκατέρωθεν δὲ βεργία μετὰ ἐλικοειδοῦς διακοσμήσεως. Τὰ μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ σταυροῦ καταλειπόμενα ὀρθογώνια διαμερίσματα εἶνε καὶ αὐτὰ ἐξ ὀλοκλήρου διακεκοσμημένα διὰ μικρῶν κύκλων συνδεομένων διὰ κόμβων. Ἐντὸς τῶν κύκλων τούτων, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἰς ἕκαστον διαμέρισμα εἶναι ἄνω μὲν δύο, κάτω δέ, ἀριστερὰ μὲν ὀκτώ, δεξιὰ δ' ἕξ, ἐγλύφησαν ἀστέρες ἐξάκτινοι, ρόδακες, καμπυλόγραμμα καὶ εὐθύγραμμα γεωμετρικὰ κοσμήματα καὶ τέλος ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἀνωτάτων κύκλων τὰ ἐξῆς μονογραφήματα

TC X || NK καὶ ΦX || ΦΠ.

ἢτοι Ἰησοῦς Χριστὸς Νικᾷ καὶ φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσιν. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὰ μεταξὺ τῶν κύκλων κενὰ διακοσμήθησαν διὰ μικρῶν ἀνθεμίων, καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ τῶν κύκλων τῆς κάτω ζώνης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρονολογίαν κατασκευῆς τῆς περιγραφείσης θύρας, αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶνε προγενεστέρα τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως τοῦ ναοῦ, ὅστις, καθ' ὃ ἀπέδειξεν ὁ δημοσιεύσας τὴν ἀνωθεν ἀκριβῶς τῆς ἡμετέρας θύρας γεγραμμένην κτιτορικὴν ἐπιγραφὴν Σπ. Λάμπρος, εἶνε τὸ ἔτος 1281 (1). Ἀλλῶς τε δὲ καὶ τὰ θέματα καὶ ἡ τεχνοτροπία τῆς θύρας ἀποδεικνύουσιν αὐτὴν ὡς ἔργον τῶν χρόνων τῆς ἀκμῆς τοῦ δεσποτάτου. Δὲν εἶναι μάλιστα οὐδόλως ἀπίθανον τὴν θύραν ταύτην νὰ προσέφερον εἰς τὴν μονὴν Βελλᾶς αὐτοὶ οἱ κτίτορες τοῦ ναοῦ δεσπότηαι Ἄρτης Νικηφόρος καὶ Ἄννα, ὧν αἱ ὥραι ἐκ τοῦ χρόνου προσωπογραφίαι κοσμοῦσι τὸ ὑπεράνω τῆς περιγραφείσης θύρας τοίχωμα. Ἀλλ' οὐδὲ νεώτερα τοῦ 1320 δύναται νὰ εἶνε ἢ ἐν λόγῳ θύρα, καθόσον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ ἐντεῦθεν σβέννυται πλέον πᾶσα ἡ καλλιτεχνικὴ ζωὴ τοῦ δεσποτάτου τῆς Ἡπείρου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ

(1) Νέος Ἑλληνομνήμων 2,297.